

РЕШЕНИЕ

№ 6238

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4195** по описа за **2022** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от Г. С. С., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Решение № 912 от 15.03.2022 г., постановено по НАХД № 17592/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 8-ми състав. С решението е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 3978580, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на Г. С. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, релевирани са доводи за изтекла погасителна давност. Подробни съображения са изложени в депозираната касационна жалба.

Претендира отмяна на постановеното решение и отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Ю., който моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а касационната жалба да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства и събраните в съдебното следствие гласни такива, е установил от фактическа страна, че на 06.08.2020 г., около 19:01 часа, моторно превозно средство марка „К. С.“, с рег. номер СА 0526 АМ, се е движило в [населено място], по [улица] до бензиностанция „Г.“ с посока на движение от[жк]към В., като автомобилът е преминал при ограничение 40 км./час със скорост 67 км./ч., превишавайки разрешената скорост с 27 км./ч. Нарушението е констатирано с разпечатка от техническо средство – мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR-M № 506, в която е отразен регистрационният номер на лекия автомобил, дата и час на измерване, място на нарушението и скоростта. В тази връзка на водача на лекия автомобил Г. С. С. е издаден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 3978580, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100.00 лв. на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП. Посочената мобилна система за видеоконтрол тип TFR-M № 506 е била в техническа изправност, съгласно представеното пред въззивния съд удостоверение за одобрен тип средство на измерване № 10.02.4835

От страна на въззивната инстанция е установено, че същото е преминало последваща техническа проверка на 28.01.2020 г., като резултатите от същата били обективирани в протокол от проверката от 28.01.2020 г. СРС е приел, че средството за измерване отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и е годен и надежден способ за измерване и установяване на превишената скорост. В тази връзка по делото пред СРС са представени и съответните доказателства.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствения материал по делото.

Настоящият касационен състав приема, че съдебният акт е постановен и при правилно приложение на закона, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, нито нарушение на процесуалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, както се твърди в касационната жалба. Това е така, на първо място, тъй като възприетото с Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълкувателно дело № 1/2013г. на Върховен административен съд на Република България, според което в хипотезата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установяването и заснемането на нарушение, могат да се осъществяват само със

стационарно техническо средство, което е обозначено предварително и функционира автоматизирано в отсъствие на контролен орган, е загубило своето значение, предвид обстоятелството, че към датата на извършване на нарушението - 06.08.2020 г., е в сила нова нормативна уредба. С изменението на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, обн. ДВ. бр. 19/2015г., в първото изречение думите “техническо средство” са заменени с изрза “автоматизирано техническо средство или система”, който израз е част от съдържанието на нормата и в редакцията ѝ, към датата на извършване на процесното нарушение. Със същото изменение на закона в дефиницията за “електронен фиш” по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП е добавен изразът “и системи”, създадена е нова т. 65 на същия параграф, с която се определя понятието “автоматизирани технически средства и системи”, според която това са “уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствието или отсъствието на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.” Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП /нова - ДВ бр. 19/2015г./, на Министъра на вътрешните работи е делегирана компетентност да определи с наредба условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение. В тази връзка е издадена е Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. на Министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015г.), в сила от 23.05.2015 г. С чл. 2 от Наредба № 8121з-532/2015г. изрично е предвидено, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система. Въведени са с чл. 7 – чл. 8 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., правила за означаване на местата за контрол с мобилни и стационарни АТСС, а с чл. 8 – чл. 11 са регламентирани специални такива за използването на мобилни АТСС. По време на извършване на процесното нарушение на 06.08.2020 г., действащата тогава и приложима на основание чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, редакция на чл. 189, ал. 4, изречение първо от ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, независимо дали стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение. Следователно, действащите разпоредби на ЗДвП и на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., предвиждат, че издаването на електронни фишове включва и нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т.ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес.

Правилни са изводите на СРС, че издаденият електронен фиш, съответства на изискванията, визирани в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, поради което доводите, изложени в касационната жалба са неоснователни и недоказани. Със Заповед №

8131з-931/30.08.2016 г. на Министър на вътрешните работи е утвърден образец на електронен фиш, който е приложен по делото. При съпоставка между образеца и оспорения фиш, съдът констатира пълна идентичност в минимално необходимото съдържание на двата документа.

В заключение, настоящата инстанция споделя изводите на първостепенния съд, че процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба по чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП за установеното с мобилна видеосистема за наблюдение и регистрация на пътни нарушения за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебно решение № 912 от 15.03.2012 г. на СРС, НО, 8-ми състав е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. –ти касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №912 от 15.03.2022 г. по НАХД № 17592/2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 8-ми състав.

ОСЪЖДА Г. С. С. ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сторените разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80/осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.